

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620201052
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5620201052.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcu: UNICAR, s.r.o., so sídlom Liptovský Mikuláš, ul. 1. mája č. 68/1848, IČO: 36 409 022, zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Jaroslavom Kiapešom, advokátom so sídlom P. A., ul. K. č. XXXX/XX, proti žalovanej: Mgr. U. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. č. XXX, G., adresa na doručovanie: Y. č. XXX/XX, Z., zastúpenej splnomocneným zástupcom AK JUDr. Repáň a partneri, s.r.o., so sídlom Martin, ul. M. R. Štefánika č. 25, IČO: 50 711 776, o zaplatenie sumy 17.852,42 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 22Csp/17/2020-165 zo dňa 15. decembra 2020, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu vo výroku I. **p o t v r d z u j e** .
Vo výrokoch II. a III. zostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý** .

Rozsudok okresného súdu vo výroku IV. **m e n í** tak, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 77,94 %. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania zo vzájomnej žaloby žalovanej v rozsahu 100 %.

Žalobca **m á** voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 22Csp/17/2020-165 zo dňa 15.12.2020 žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi 15.884,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 12.03.2019 do zaplatenia, všetko do 30 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšku žalobu zamietol (výrok II.). Vzájomnú žalobu zamietol (výrok III.). Zároveň rozhodol, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 88,97 % (výrok IV.).

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou doručenou súdu dňa 16.04.2020 sa žalobca domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 17.852,42 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 17.852,42 eur od 12.03.2019 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania. Uviedol, že pre žalovanú vykonal opravu osobného motorového vozidla zn. Kia Sportage QL 2,0 CRDi, EČV: BJ073CG, ktorú vyúčtoval faktúrou č. 22190081 dňa 06.03.2019 spolu vo výške 17.852,42 eur so splatnosťou dňa 11.03.2019. Predmetnú opravu vozidla podľa zákazkového listu si žalovaná objednala u neho dňa 03.09.2018, pričom išlo o rozsiahlu opravu vozidla poškodeného výbojom blesku. Napriek výzve listom zo dňa 03.03.2020 žalovaná neuhradila žalobcovi ani časť dlžnej sumy. Uplatňoval si preto zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy ako i nárok na náhradu trov konania.

3. Žalovaná v odpore proti platobnému rozkazu tvrdila, že nesprávny postup opravy žalobcom spôsobil neopodstatnené náklady predstavujúce navýšené materiálové náklady ako aj práce. K takej rozsiahlej oprave nedošlo pre zasiahnutie výbojom blesku ako tvrdí žalobca ale z dôvodu jeho neodborného

postupu pri oprave osobného motorového vozidla. V rámci vzájomnej žaloby sa tak mieni domáhať náhrady škody a to odvolávajúc sa na znalecký posudok Ing. Jána Závodného zo dňa 19.03.2019.

4. Žalobca vo vyjadrení nesúhlasil s tvrdeniami žalovanej o neopodstatnenosti opravy motorového vozidla a vysvetlil skutočnosti ohľadom - objednania si opravy motorového vozidla žalovanou dňa 03.09.2018 kvôli poškodeniu vozidla spôsobeného zásahom blesku, - prvotného príjmu vozidla do servisu dňa 10.08.2018, - zaznamenania na zákazkovom liste č. KG001293, - diagnostikovania porúch na vozidle v jeho servise zástupcom výrobcu (importéra), - zamietnutia záručnej opravy z dôvodu, že sa nejednalo o výrobnú vadu vozidla, ale o poškodenie elektroniky vo vozidle vysokým výbojom, - pretransformovania opravy vozidla na objednávku opravy podľa zákazkového listu č. KU001038, - nahlásenia poruchy žalovanou v poisťovni Kooperativa, kde mala uzavreté havarijné poistenie, - oznámenia poisťovni Kooperativa žalovanej listom z 20.11.2018, že jej škodová udalosť je vo výlukách z jej poistenia (nepriamy zásah blesku), - spochybňovania vykonania opravy znalcom Ing. Jánom Závodným, - poskytnutia náhradného vozidla zo strany žalobcu žalovanej po dobu opravy v čase od 10.09. do 10.12.2018 bezplatne, - mimosúdneho doriešenia úhrady - zaplatenia opravy za vozidlo, - odmietnutia vrátenia poškodených dielov žalovanou za účelom preskúmania.

5. Žalovaná v replike uviedla, že vystavená faktúra je výsledkom porušenia povinnosti pracovníka žalobcu, ktorý nesprávnym technologickým postupom spôsobil, že na vozidle vznikla škoda v rozsahu žalovanej sumy. Svoje tvrdenia mienila podporiť odkazom na znalecké posudky č. 14/2019 a č. 6/2020 vypracované Ing. Jánom Závodným. Považovala za nepochybné, že žalobca realizoval výmenu dielov bez toho, že by sa presvedčil o funkčnosti jednotlivých dielov a tým značne navyšoval cenu opravy na jej ťarchu. Dôkazmi o opodstatnenosti takýchto tvrdení sú fakty a to, že sú funkčné jednotlivé prvky z vozidla, ktoré boli i napriek tomu vymenené za nové. Z uvedeného dôvodu nie je nič jednoduchšie ako tieto diely aj v súdnom konaní podrobiť skúmaniu na funkčnosť. Žalobca neprodukoval žiaden dôkaz o tom, že by uvedené závery znalca neboli správne. Napokon žalovaná uviedla, že vozidlo postupne amortizuje a z toho dôvodu bolo opodstatnené podať vo veci vzájomnú žalobu, ktorou sa voči žalobcovi domáhala zaplatenia sumy 3.343,- eur príslušenstvom.

6. Okresný súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, konateľa žalobcu, svedka Ing. K. L. a oboznámením sa s listinami.

7. Podľa súdu v posudzovanej veci si uplatnil žalobca nárok na zaplatenie sumy 17.852,42 eur z titulu vykonanej opravy motorového vozidla. Pri predbežnom právnom posúdení na pojednávaní súd upriamil pozornosť na fakt, že uzavretie tejto zmluvy nebolo v danej fáze konania (v čase pojednávania dňa 13.10.2020) sporné. Rovnako odkázal na nejasnú argumentáciu žalovanej o „poškodení určitých komponentov vozidla“, resp. výmene komponentov, ktoré boli funkčné a opakovane na pojednávaní dňa 13.10.2020 (aj napriek skutočnosti, že žalovaná bola kvalifikovane zastúpená) akcentoval potrebu aplikácie ust. § 132 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“. Pokiaľ bola oprava vozidla vykonaná vadne, súd predbežne uviedol, že bolo namieste aplikovať ust. § 654 ods. 1 a § 655 ods. 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občianskeho zákonníka“).

8. Predmetom sporu bolo zaplatenie úhrady za objednávku opravy motorového vozidla zo dňa 03.09.2018. Tvrdený právny vzťah bolo možné kvalifikovať ako vzťah zo zmluvy o oprave vecí v zmysle § 652 a nasl. Občianskeho zákonníka ako aj spotrebiteľský vzťah podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Na základe objednávky žalovanej vznikol medzi sporovými stranami zmluvný vzťah, ktorého platnosť nebola až do druhého pojednávania uskutočneného dňa 19.11.2020 namietaná. Objednávku podpísal manžel žalovanej ako bezpodielový spoluvlastník vozidla. Skutočnosť, že vozidlo patrí do bezpodielového spoluvlastníctva bola tiež nesporná. Rovnako je zrejmé, že pri komunikácii so žalobcom v súvislosti s opravou vozidla konali tak žalovaná, ako aj jej manžel, čo vyplýva z rozsiahlej masy dôkazov vykonaných vo veci (žalovaný priviezol vozidlo na opravu a podpísal objednávku opravy, žalovaná komunikovala elektronicky, písomne i osobne so žalobcom, tiež nechala vypracovať znalecké posudky). Žalobca nemal dôvod nedôverovať skutočnosti, že žalovaná a jej manžel postupujú voči nemu jednotne a po vzájomnej dohode. Pokiaľ teda svedok Ing. K. L. platne podpísal zmluvu o oprave vozidla, patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva, tento úkon vytvoril solidárny záväzok oboch manželov podľa § 145 ods. 1 Občianskeho zákonníka (súd len na okraj uviedol, že aj na uvedené boli strany sporu upozornené ešte pred otvorením prvého pojednávania, keď zástupca žalovanej poukazoval na potrebu podania žaloby aj voči svedkovi Ing. K. L.). Na základe uvedeného vyhodnotil súd zmluvu (zákazkový list KU001038), na základe ktorej uplatňoval žalobca svoje nároky voči žalovanej, za platnú. Vyplýva z nej totiž predmet opravy (presná identifikácia vozidla), ako aj predbežná cena opravy (15.000,- eur).

9. Zástupca žalovanej až na pojednávaní dňa 19.11.2020 poukázal na skutočnosť, že zákazkový list č. KU001038 zo dňa 03.09.2018 podpísal manžel žalovanej, a to v omyle, a preto žalovaná nie je v spore pasívne vecne legítimovaná. K uvedenému súd odkázal na koncentráciu konania. Žalovaná totiž

vo svojich písomných podaniach založila podstatu svojej argumentácie na chybnom postupe žalobcu pri oprave vozidla, ktorý mal poškodiť jednotlivé súčiastky, resp. vymeniť súčiastky, ktorých výmena nebola potrebná. Na pojednávaní dňa 13.10.2020 prišla s ďalšou verziou udalostí, a to, že je nutné prihliadať na skutočnosť nevybavenia reklamácie v lehote 30 dní. Až na druhom pojednávaní dňa 19.11.2020 (ktoré súd nariadil len z dôvodu vykonania rozsiahleho dokazovania vo veci a v snahe umožniť stranám prípravu záverečných rečí) zástupca žalovanej poukázal na to, že zmluva o oprave nebola bežným úkonom, nebola podpísaná žalovanou, ale svedkom Ing. K. L. a preto je neplatná (neplatnosť zmluvy bola tvrdená až v záverečnej reči). Žalovaná má síce v spore postavenie spotrebiteľky, avšak z dôvodu jej zastúpenia kvalifikovaným odborníkom - advokátom, mala zabezpečenú právnu ochranu v plnom rozsahu. Z tohto pohľadu mali sporové strany rovnaké postavenie a súd bol povinný pristupovať k nim rovnako. Na skutkové tvrdenie o nesúhlase žalovanej s opravou preto súd neprihliadal v zmysle § 153 ods. 2 C. s. p.; iný postup by radikálne zmenil podstatu sporu a nasledovať by muselo odročenie pojednávania s cieľom dodržať lehotu na prípravu pre protistranu.

10. V rámci nezáväzných úvah však považoval súd za nevyhnutné poukázať na skutočnosť, že žalovaná, rovnako ako jej manžel, od počiatku komunikoval so žalobcom, ktorý práve jej (nie manželovi) dňa 19.11.2018 zaslal aj e-mail s informáciou o navýšení ceny opravy. Na pojednávaní dňa 13.10.2020 potvrdila prijatie tohto e-mailu. Na rovnakom pojednávaní na otázku jej zástupcu, či bola zo strany servisu informovaná o rozsahu poškodenia jednotlivých súčiastok, navyše uvádzala, že dňa 03.09.2018 bola informovaná o predbežnej cene opravy v sume 15.000,- eur. Z písomných podaní doručených súdu, ani z ústnych prednesov na pojednávaní dňa 13.10.2020 nie je zrejma žiadna argumentácia o nesúhlase s opravou, ktorá bola základom pre podanie žaloby vo veci. Prvýkrát s takýmito tvrdeniami prišiel zástupca žalovanej až na druhom pojednávaní, o ktorom sporové strany vedeli, že bolo vyhradené na záverečné reči.

11. Súd považoval za potrebné zdôrazniť, že právna regulácia zmluvy o dielo v Občianskom zákonníku neobsahuje samostatnú úpravu zodpovednosti za vady vykonaného diela, a bolo preto potrebné aplikovať všeobecnú úpravu obsiahnutú v § 499 a nasl., kde je formulovaná úprava zodpovednosti za vady pri odplatných zmluvách. Samostatnú - osobitnú úpravu bolo možné nájsť v podtypoch zmluvy o dielo podľa § 644 a nasl. Občianskeho zákonníka - zhotovenie veci na zákazku a podľa § 652 a nasl. Občianskeho zákonníka - oprava a úprava veci. Súd mal za to, že vady diela nemožno uplatňovať na súde, a to ani ako obranu v civilnom sporovom konaní, pokiaľ tieto neboli uplatnené u zhotoviteľa. Súd v tomto smere odkázal na všeobecnú úpravu zodpovednosti za vady podľa § 499 a nasl. Občianskeho zákonníka, konkrétne na ust. § 504 Občianskeho zákonníka. V prípade zmluvy o oprave na záručnú dobu v ust. § 654 ods. 1 a § 655 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaná v spore produkovala všeobecné tvrdenia o chybnom postupe žalobcu, ktorý mal podľa jej názoru „poškodiť určité komponenty“, resp. „rozhodujúca časť súčiastok bola nepoškodená a plne funkčná“. Tiež uvádzala, že žalobca „svojím postupom spôsobil skoro všetky náklady“. Pokiaľ však žalovaná netvrdila a nepreukázala, že by žalobcovi oznámila individuálne definované vady diela (opravy) a tieto požiadala odstrániť v určenej lehote, potom si nespĺnila zákonom určenú povinnosť, ktoré konanie je následne sankcionované zánikom práva. Bez uplatnenia konkrétneho nároku u žalobcu teda žalovaná nemohla v súvislosti s tvrdými poškodeniami jej majetku uplatňovať žiadne nároky. Pokiaľ by vznikla v spojitosti s iným konaním žalobcu škoda na majetku žalovanej, uvedené je možné uplatňovať osobitne. Súd v súvislosti s uvedeným navyše opakovane odkázal na ust. § 132 ods. 2 C. s. p., keďže počas celého konania neboli definované položky poškodené, resp. bezdôvodne vymenené žalobcom tak, aby ich súd mohol stotožniť s výpočtom fakturovaných položiek v zmysle faktúry č. 22190081 a aby bolo na základe dôkazov potvrdené, že žalobca porušil svojej povinnosti. Okrem toho žalovaná i jej zástupca na poslednom pojednávaní zmenili skutkové tvrdenia, keď poukázali na tri skupiny fakturovaných súčiastok - poškodených z nejasných dôvodov, poškodených servisom a napokon vymenených bezdôvodne; išlo teda zasa o zmenu skutkových tvrdení, keďže pôvodne boli zo strany žalovanej uvádzané dve skupiny komponentov - poškodené a bezdôvodne vymenené. Uvedené len dokumentuje nedôslednosť v obrane žalovanej, ktorá nemala ujasnené dôvody, na základe ktorých odmietala plniť cenu opravy.

12. Pokiaľ žalovaná na pojednávaní dňa 13.10.2020 na rozdiel od písomných podaní prezentovala nový argument - že vo veci podala reklamáciu (nie reklamáciu na základe zmluvy o oprave, ale na základe kúpnej zmluvy), keďže vozidlo bolo v záruke a táto nebola vybavená, k uvedenému súd len stručne uviedol, že doposiaľ zo strany žalovanej neboli v kontexte uvedeného uplatnené voči žalobcovi žiadne nároky. Uvedená obrana tak nemohla mať žiadne právne účinky, a to bez ohľadu na jej opodstatnenosť, či neopodstatnenosť. Holé tvrdenie o nevybavení reklamácie tak nemohlo byť nijako zohľadnené pri výslednom rozhodnutí vo veci. Inak povedané, pokiaľ žalovaná tvrdí skutočnosť, že jej reklamáciu žalobca nevybavil, potom si môže uplatňovať svoje práva, čo však neučinila.

13. Súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa predloženými znaleckými posudkami. Bolo totiž zjavné, že žalovaná uzavrela so žalobcom zmluvu o oprave a túto opravu aj žalobca zrealizoval. Žalovaná doposiaľ nevytkla konkrétne vady opravy vozidla priamo žalobcovi, ktorá okolnosť podľa jeho názoru znamenala zánik jej práva. Okrem toho obsah znaleckých posudkov sa nijako neprejavil v skutkových tvrdeniach žalovanej, táto na ne odkázala v tzv. duplike a vo svojej vzájomnej žalobe bez potrebného vysvetlenia v zmysle § 132 ods. 2 C. s. p.

14. Súd nezáväzne poukázal na niektoré detaily znaleckých posudkov (Ing. Jána Závodného č. 14/2019, č. 6/2020), ktoré diskvalifikovali ich relevanciu pre posudzovanú vec.

15. K tvrdeniam o zavinení žalobcu, ktorý mal spôsobiť škodu žalovanej v podobe amortizácie vozidla, súd uviedol, že po oprave bola žalovaná opakovane vyzvaná na prevzatie vozidla, ktorá skutočnosť bola medzi stranami nesporná. Nebolo zrejmé, akého protiprávneho úkonu sa dopustil žalobca, ktorý by mal za následok jeho povinnosť nahradiť škodu v podobe amortizácie, ktorá navyše sama o sebe nemôže byť bez ďalšieho podľa názoru súdu podriadená pod pojem „škoda“. Z uvedeného dôvodu súd zamietol vzájomnú žalobu žalovanej.

16. K argumentácii žalovanej ohľadom nesprávneho postupu pracovníkov žalobcu, ktorí mali čakať na vyjadrenie poisťovne, súd uviedol, že predmetom sporu nebol právny vzťah založený poisťovou zmluvou a poisťovňa ani nebola stranou aktuálneho sporu. Z uvedeného dôvodu, akékoľvek nedostatky pri likvidácii poisťovej udalosti nemohol súd vyhodnocovať v tomto konaní, keďže nemali význam pre rozhodnutie súdu o nároku žalobcu uplatneného zo zmluvy o oprave.

17. Napokon súd uviedol, že v danej veci došlo k prelinaniu viacerých právnych vzťahov - právneho vzťahu zo zmluvy o kúpe motorového vozidla, zo zmluvy o oprave a z poisťovej zmluvy. Nemal dôvod hodnotiť oprávnenosť žalovanej požadovať poistné plnenie, pretože poisťovňa nebola subjektom sporu. Pokiaľ mala za to, že predajca - žalobca nevybavil reklamáciu v zákonnej lehote, potom svoje nároky v spojitosti s uvedeným mohla uplatňovať, čo však doposiaľ neučinila.

18. Podľa súdu bolo jeho povinnosťou vyhodnocovať, či navýšenie ceny opravy na sumu 17.852,42 eur mohlo znamenať oprávnenosť žalobcu požadovať celú túto sumu od žalovanej. Následne súd citoval ust. § 636 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V danej veci bola dohodnutá predbežná cena opravy na 15.000,- eur. Táto sa navýšila o 2.852,42 eur, čo predstavuje 19,02 % z pôvodne deklarovanej ceny opravy. Judikatúra akceptuje výklad ust. § 636 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe ktorého už desaťpercentné navýšenie je také, ktoré treba objednávateľovi oznámiť. Uvedené sa v posudzovanej veci zrealizovalo na základe e-mailu zo dňa 19.11.2018, ktorého prijatie žalovaná potvrdila. Pokiaľ uvádzala, že nebola primárnym adresátom, ale obdržala len kópiu, tento argument súd neakceptoval, keďže bolo zjavné, že s danou správou bola oboznámená. Podľa obsahu e-mailu cena opravy dosiahla v danom čase 15.884,- eur. Žalobca deklaroval ešte potrebu výmeny palubnej dosky (1.300,- eur) a navigácie (6.550,- eur). Uvedené komponenty však napokon neboli vymenené. Ak sa teda v spomínanom e-maile uvádza konečná cena 23.734,- eur (a že by nemala prekročiť 24.000,- eur), súd oznámenie v časti výmeny palubnej dosky a navigácie na účely posúdenia správnosti postupu žalobcu podľa § 636 ods. 1 Občianskeho zákonníka neakceptoval. Ak totiž nedošlo k výmene označených častí vozidla, potom je logické, že oprava nemohla dosiahnuť až takú vysokú sumu. Súd preto vzal do úvahy len oznámenie o navýšení ceny opravy na sumu 15.884,- eur. Žalovaná mala po uvedenom oznámení právo od zmluvy odstúpiť podľa § 636 ods. 2 Občianskeho zákonníka, čo však neučinila, a preto mal žalobca nárok na zaplatenie ceny opravy vo výške 15.884,- eur.

19. O úrokoch z omeškania rozhodol súd podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktoré patria žalobcovi odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry. Prijatie faktúry žalovaná nepoprela. Vzhľadom na výšku žalovanej sumy určil dlhšiu lehotu na plnenie podľa § 232 ods. 3 C. s. p.

20. Pred otvorením pojednávania dňa 13.10.2020 zamietol námietku miestnej nepríslušnosti vznesenú žalovanou z dôvodu, že bola vznesená oneskorene (§ 41 C. s. p.).

21. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 C. s. p., pričom vychádzal z čiastočného úspechu žalobcu v spore. Pri výpočte pomeru nároku na náhradu trov konania súd zohľadnil dva predmety konania - žalobu a vzájomnú žalobu, ktoré na účely výpočtu tvorili 50 % predmet sporu. Žalobca bol úspešný sčasti v spore o jeho žalobe, jeho úspech predstavoval 88,97 %. Neúspech žalovaného tak dosiahol 11,03 %. Čistý úspech žalobcu predstavoval 77,94 %, čo pri redukcii na 50 % podiel sporu znamená 38,97 %. V časti konania o vzájomnej žalobe bol žalobca úspešný v plnom rozsahu 100 %, teda vo vzťahu k celému sporu išlo o 50 %. Čistý úspech žalobcu tak predstavoval 88,97 % (50 % + 38,97 %). O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku vyšší súdny úradník súdu prvej inštancie.

22. Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie žalovaná prostredníctvom splnomocneného zástupcu a to do výrokov I. a IV. napadnutého rozsudku odvolávajúc sa na ust. § 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/ a h/ C. s. p. Žiadala rozsudok prvostupňového súdu zrušiť a vec vrátiť na prvostupňový súd na nové rozhodnutie.

23. V úvode poukázala na to, že je nutné daný prípad skúmať v širších súvislostiach a neobmedziť sa iba na prvostupňovým súdom posudzovaný údajný zmluvný vzťah zmluvy o oprave a úprave veci vyplývajúci z predloženého zákazkového listu KU001038. Za rozhodujúce skutkové okolnosti, ktoré spôsobujú, že nie je zákonné zo strany súdu vec vyhodnocovať ako zmluvný vzťah vyplývajúci z údajne podpísanej zmluvy o oprave a úprave veci, sú podpísaniu zákazkového listu KU001038 predchádzajúce skutočnosti. Tieto prvostupňový súd odmietol vyhodnocovať vo vzájomnej súvislosti a tieto skutočnosti hodnotil ako samostatné zmluvy, riešenie ktorých je potrebné riešiť v samostatných konaniach. S týmto žalovaná nesúhlasí, nakoľko jej jediným účelom privezenia vozidla žalobcovi bolo reklamovanie vady vozidla. V napadnutom rozsudku tak prvostupňový súd posudzoval veci iba veľmi zužujúco, čo malo vplyv aj na prístup súdu k otázke dokazovania, kedy prvostupňový súd oklieštil ňou prezentované argumenty a dôkazy, výhradne iba na časť týkajúcu sa uzavretia zmluvy o oprave a úprave veci, a to v intenciách podanej žaloby, čím jej znemožnil právo na spravodlivý proces a vec nesprávne právne posúdil.

24. Podľa žalovanej žalobca v žalobe nepostupoval v zmysle § 132 C. s. p. (žalobca má povinnosť pravdivo a úplne opísať rozhodné skutočnosti), z ktorých svoj nárok odvíja. Tendenčne zúžil okruh skutkových okolností iba na časť prebehnutých okolností daného prípadu, a to tú, ktorá mu poskytla najlepšie podmienky pre úspech vo veci, t.j. údajný zmluvný vzťah podpísania zmluvy o oprave a úprave veci, bez reflektovania na ostatné, bezprostredne podpísaním zákazkového listu KU001038 predchádzajúce skutočnosti. Tieto skutočnosti majú podľa nej vplyv na právne hodnotenie prípadu, na platnosť uskutočnených úkonov a tiež na opodstatnenosť prijatého záveru súdu o zániku práva z väd zo zmluvy o oprave a úprave veci, nerealizovaním v záručnej dobe, čo bolo podľa súdu podstatný dôvod vyhovenia žalobe.

25. Rozhodnou skutočnosťou bola okolnosť, že ona predmetné motorové vozidlo zakúpila u žalobcu ako nové, užívala ho od septembra 2017, menej ako rok, za uvedené vozidlo zaplatila u žalobcu sumu 29.050,- eur. Bolo teda nepochybné, že žalobca bol držiteľom záruky na uvedené vozidlo počas obdobia stanovených záručných dôb na jednotlivé komponenty vozidla, minimálne však na dobu 24 mesiacov. V deň 09.08.2018 došlo k udalosti, nefunkčnosti vozidla, tak ona ako spotrebiteľ uskutočnila kroky vo vzťahu k žalobcovi súvisiace s postupom nakladania s vozidlom po čase prejavenia sa závady. Z prístupu žalobcu a jeho zamestnanca - pracovníka povereného predajom vozidiel a vybavovaním reklamácií nebolo nejakých pochyb o tom, že ona reklamuje vadu výrobku - motorového vozidla u predávajúceho (žalobcu), čo je nakoniec zachytené aj v podpísanej garančnej zákazke pod označením „Zákazkový list KG001293 zo dňa 10.08.2018“, teda vadu popisuje „svetia všetky kontrolky na prístrojovke“. Teda podpisu zákazkového listu predchádzala jej riadne uplatnená reklamácia na výrobok, t.j. dané motorové vozidlo. Od uplatnenia tejto reklamácie bola ona doslova navigovaná pracovníkom žalobcu, kedy u tohto mala, ako aj jej manžel, plnú dôveru, že jeho konanie vedie k riešeniu ňou uplatnenej reklamácie. V tejto situácii bol podpísaný zákazkový list KU001038, ktorý čo do vizuálneho vyhotovenia je totožný, ale v obsahu bol podľa žalobcu „iba transformovaný“ z KG001293, a to bez jej vedomia na KU001038. Zákazkový list KG001293 bol podpísaný v čase po dovezení auta žalobcovi ako predávajúcemu. Pri pohľade na uvedené zákazkové listy, ktoré boli súdu predložené, je možné vidieť, že listiny sú rovnaké, v označení zákazky je zmenené iba jedno písmeno, čo je pre bežného zákazníka nepovšimnuteľné. Uvedená zmena má byť podľa tvrdenia žalobcu na pojednávaní vysvetlením prechodu zákazky z „garančnej“ na „poistnú“ udalosť, čo bol opäť žalobcom zvolený smer riešenia závady, i keď ona uplatnila reklamáciu na vadu výrobku. Ona a ani jej manžel nepostrehli zmenu označenia, a teda boli uvedení do omylu pri tomto úkone, ktorý bol vyvolaný žalobcom (jeho pracovníkom), a tým podľa § 49a Občianskeho zákonníka je tento úkon neplatný. To aj preto, že je nepochybné, že jej záujem bol reklamovať vadu vozidla. Do času podpisu údajného transformovania podpísaného zákazkového listu žalobca s vozidlom nič nerobil, podľa jeho tvrdenia na pojednávaní nemal elektromechanika a podpis zákazkového listu bola reakcia na urgovanie reklamácie zo strany jej manžela. Žalobca nedodrжал reklamačný poriadok a nepostupoval v znení zákona a reklamáciu nevybavil včas a ničím nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zákona (oznámiť výsledok reklamačného konania v znení protokolu na bezchybnosť, nakoľko sa jednalo o vadu výrobku do jedného roka od zakúpenia).

26. Ak teda súd svojim právnym posúdením o uzavretí zmluvy o oprave a úprave veci, korigovaním návrhov na dokazovanie zo strany účastníkov znemožnil posudzovanie danej veci v širších súvislostiach, a na jej argumentáciu počas konania, odvolávaním sa na niekoľko interpretácii skutku ňou a na

koncentračnú zásadu tak pochybil, lebo svojim postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

27. Podľa žalovanej ňou zvolená obrana vyplývajúca z uplatnenej reklamácie je opodstatnená. Opodstatnená je preto, že má právo na bezplatné odstránenie vzniknutej vady a žalobca neunesol dôkazné bremeno, že motorové vozidlo bolo poškodené úderom blesku. Taktiež aj preto, že za podmienok, za ktorých došlo k zavedeniu jej osoby a jej manžela zo strany žalobcu podpísaním zákazkového listu KU001038 daný úkon zmluvy o oprave a úprave veci nemôže byť platný. Pokiaľ by sme pripustili jeho platnosť tak potom je nesporné, z dôkazov nachádzajúcich sa v spise, že oprava nebola vykonaná riadne, vozidlo od času vystavenia faktúry nebolo opravené a nie je ani dnes v stave, v akom sa nachádzalo pred dovezením do servisu. Vystavenie faktúry je preto predčasné, táto môže byť vystavená po vykonaní opravy riadne a včas. Ak teda nebola vykonaná včas a riadne tak nemohla byť účtovaná. Nedodržanie času opravy má dôsledky v reklamačnom procese (posúdenie neodstrániteľnej závady) a v procese opravy na oprávnenie vyúčtovať celú sumu opravy. To preto, že nevykonaním opravy včas má ona právo na zníženie ceny opravy podľa Vyhlášky o oprave motorových vozidiel č. 18/1965 Zb. za každých 7 dní 10 %, najviac však 30 % z výkonov. Evidentne vozidlo bolo v oprave u žalobcu viac ako 21 dní po údajnej reklamačnej dobe a teda ona má právo na zľavu 30 % z výkonov žalobcu. Ani túto skutočnosť súd nezohľadňoval pri svojom rozhodnutí a práve naopak snažil sa osvojiť si závery, ktoré sú v prospech žalobcu.

28. Skutočnosť podpísania zákazkového listu dňa 03.09.2018 bola podľa žalovanej vyhodnotená čo do platnosti zo strany súdu taktiež nesprávne. Odôvodnenie súdu, že manželia boli informovaní o rozsahu opravy a teda nešlo o úkon, ktorý by nebol odsúhlasený a obvyklý, neobstojí. Ona nepostrehla ako spotrebiteľ zmenu v zákazkových listoch, informácie o rozsahu opravy jej boli buď sprostredkované alebo iba dávané na vedomie, v súvislosti s ňou zvolenou reklamáciou, ale nikdy nevedela o tom, že došlo k odmietnutiu jej reklamácie a objednaníu si opravy v hodnote 15.000,- eur.

29. Pri priznaní nároku v sume 15.884,- eur rezonuje aj opodstatnenosť tohto priznania, a to ako čo do výšky, tak i čo do úroku z omeškania.

30. Priznanie náhrady za vykonané práce vo výške 15.884,- eur na podklade mailu zo dňa 19.11.2018 je podľa nej neopodstatnené, lebo konštatovanie súdu, že tento mail zobrala ona na vedomie je irelevantné. Súd neakceptoval to, že ona nebola adresátom mailu a priznal nárok nad 15.000,- eur. Tvrdila, že porušil zákon s poukazom na ust. § 636 Občianskeho zákonníka, ktoré vyžaduje upozorniť objednávateľa bez meškania na novo určenú cenu. Nepochybne zo zákona vyplýva, že pred zrealizovaním navýšenia. Žalobca teda nedal šancu jej na rozhodnutie, lebo obsah mailu hovorí o tom, že oprava už prebehla a mail nebol adresovaný jej. Nie je akceptovateľné, aby korešpondencia, ktorá je zasielaná iba ako „preposlaná“ bola považovaná za riadnu korešpondenciu. Jej doručenie nemôže spôsobiť právne následky, ako to vysvetlil súd. Ak obsah mailu hovorí, že diel zvyšujúci opravu už bol namontovaný, tak postup predpokladaný zákonom o odstúpení od zmluvy nie je možný. Ustanovenie rieši navýšenie ceny pred realizovaním jej navýšenia, ale nie ako dôsledok už zrealizovaného navýšenia. Preto s týmto upozornením nemôže byť súdom vyvolaný právny následok o splnení povinnosti žalobcu a o dôvodnom zaviazaní žalovanej o povinnosti takto navýšenú cenu zaplatiť. Bola tak nezákonne zviazaná na úhradu sumy 15.884,- eur. K stanovenému úroku z omeškania uviedla, že z prístupu žalobcu a jej riešeniu veci je opodstatnené ustáliť úrok až na výzvu právneho zástupcu žalobcu, čo je 03.03.2020.

31. Podľa žalovanej tento neúplne opísaný skutkový stav v žalobe spôsobil aj jej oklieštenú argumentáciu na daný obsah žaloby v odpore proti vydanému platobnému rozkazu. Rozporovala v ňom žalobcom uplatnený nárok, zdôvodnila dôvod rozporovania nároku ako celku, uskutočnenie neopodstatnenej výmeny, stanovila dôvod, odvolala sa na identifikované znalecké posudky ako i skutočnosť existencie všetkých dielov, ktoré má v záujme predložiť súdu ako dôkaz pri pojednávaní a žiadala vykonať dokazovanie v tomto smere.

32. Svojím právnym hodnotením veci a následne aj procesným vedením veci súd nepripustil iné dokazovanie ako dokazovanie ku podpísanému zákazkovému listu a odmietal prijať argumentáciu popisania daného skutkového stavu v zmysle jej prednesov a ňou produkovaných dôkazov odvolávaním sa na ust. § 132 a § 150 C. s. p. Súd tvrdil, že argumentácia použitá v konaní z jej strany v podanom odpore a následnej duplike a potom na samotnom pojednávaní, nemôže byť rozdielna a súdom z dôvodu § 132 ods. 2 a § 150 C. s. p. akceptovaná, nakoľko žalobca alebo ona nemôže bez predchádzajúceho tvrdenia viesť dokazovanie spôsobom smerujúcim k objasneniu skutočností, ktoré doposiaľ neboli nijako prezentované. Žalovaná uviedla, že vždy reagovala včas, či na doručený platobný predpis alebo na výzvu na vyjadrenie sa k vyjadreniu žalobcu. Nie je preto prípustné konštatovanie, že by jej správanie viedlo k predlžovaniu konania a tým by prichádzalo uplatnenie možnosti súdu daný procesný úkon nevyhodnocovať. Súd vykonal nové pojednávanie, na ktorom uviedol ďalšie dokazovanie, čím bol

vytvorený priestor pre argumentáciu aj protistrany, pre oboznámenie sa súdom bez nariadenia ďalších pojednávaní. Preto nemôže platiť procesná neúčinnosť prednesov a dôkazov a koncentračná zásada súdom spomínaná ako i odvolávanie sa na § 150 C. s. p.

33. Žalovaná tvrdila, že svoj odpor odôvodnila dostatočne, a ak mal súd za to, že je to inak, tak mal postupovať podľa § 129 C. s. p. Nemožno súhlasiť s tým, že by nepravdivo popísala skutočnosti ale je to dôkazom toho, že bola v tom, že je podpísaný iba jeden zákazkový list pri reklamácií vozidla. Zistenie, že zákazkové listy sa líšia, viedlo k doplneniu skutkového deja, ktorý je potrebné zohľadniť v rámci rozhodovania súdu, lebo tento stav spôsobil žalobcu. Súd odmietol jej právnu argumentáciu, že je spochybnená jej pasívna legitímácia, pretože úkon objednania opravy bol uskutočnený ako zavedenie do omylu samotného objednávateľa zo strany žalobcu, teda úkon, ktorý je neplatný z dôvodu, že sa nejednalo o bežnú záležitosť v manželstve žalovanej a jej manžela. Odmietajúc takúto právnu argumentáciu a striktné posudzovanie daného zmluvného vzťahu bez ohľadu na ostatné okolnosti prípadu bol vydaný rozsudok arbitrárny, porušujúci jej právo na spravodlivé konanie, vydaný v rozpore so zákonom.

34. Žalovaná mala za to, že riadne ako spotrebiteľ svojimi postupmi dodržala podmienky reklamácie u žalobcu (predávajúceho), kedy tento uskutočnil zaevidovanie tejto požiadavky v systéme záručných opráv, teda aj toto je dôkazom toho, že ju vnímal v zhode s prejavom žalovanej, teda ako záručnú opravu. Uvedenú skutočnosť však súd nezobral v úvahu pri hodnotení tohto prípadu, argumentujúc tým, že sa odvoláva na koncentračnú zásadu a neuvedenie tohto tvrdenia v jej prvotných dokumentoch ju znevýhodňuje natoľko, že danú skutočnosť zobral v úvahu pri konečnom rozhodnutí s odvolaním sa na koncentračnú zásadu a posudzoval iba uzavretú zmluvu zo dňa 03.09.2018 a nesplnenie si povinnosti žalovanou vo vzťahu k žalobcu z titulu vád opravy. Žalovaná uviedla, že až do času podania odporu zo strany jej právneho zástupcu mala postavenie spotrebiteľa, v plnom rozsahu sa na toto postavenie odvolávala a všetky jej konania mali byť vyhodnocované až do podania odporu s potrebnou ochranou poskytujúcou jej zo strany zákona ako slabšieho účastníka zmluvného vzťahu.

35. Súd i napriek tomu, že nevyhovел návrhom na dokazovanie nariadil nové pojednávanie. Preto okolnosti daného prípadu sú natoľko závažné pre ňu, že súd nesprávne postupoval, keď na základe vlastnej úvahy rozhodol nevykonať navrhované dôkazy s odôvodnením, že neboli tvrdené v pôvodnej argumentácii. V tomto prípade aplikovaním právnych záverov isto bola ona na svojich právach dotknutá. Ak súd k takémuto uplatneniu zásady pristúpil, tak v rámci rozhodovania mal zdôvodniť, prečo použil takýto postup, v čom videl dôvody na aplikáciu danej zásady, a to v rozsudku neučinil. Aj toto robí rozsudok nepreskúmateľným.

36. Súd v bode 44. odôvodnenia rozsudku základ pre priznanie nároku žalobcu videl v tom, že základ pre vyhovie návrhu bola skutočnosť nemožnosti uplatnenia vád diela na súde, a to ani ako obranu v civilnom procese bez toho, že by boli vady uplatnené u zhotoviteľa, pričom poukazuje na § 504 Občianskeho zákonníka a na nevytknutie vád bez zbytočného odkladu. K tomuto žalovaná uviedla, že od času údajného vykonania opravy a vydania faktúry až doteraz, teda aj v záručnej dobe vykonania opravy, vytykala neopodstatnenosť opravy. Preto jej práva nemohli zaniknúť a nemohol súd priznať nárok žalobcovi.

37. Odvolanie smeruje aj čo do výroku o priznaní nároku na náhradu trov konania. Tento výrok žalovaná považuje za nepreskúmateľný, čo do použitia danej mustry výpočtu súdom čím bolo zasiahnuté právo na preskúmateľnosť rozsudku aj v tejto časti. Súd mal stanoviť pomer úspechu a neúspechu v každej veci samostatne a vtedy bude nepochybne zachytená výška nároku z tej ktorej veci vo vzťahu k trovám konania.

38. Podaním zo dňa 14.01.2021, doručeným súdu dňa 14.01.2021 predložila žalovaná prostredníctvom splnomocneného zástupcu doplnenie odvolania (v zákonnej lehote). Uviedla v ňom, že vydaný rozsudok prvostupňového súdu bol zdôvodnený na podklade podpísaného zákazkového listu KU 001038 a tiež tým, že dané podpísanie malo za následok zmluvný vzťah, ktorý sú zmluvné strany povinné dodržať, t.j. ona zaplatiť za opravu, lebo ju žalobca vykonal a ona tým, že zákonným spôsobom nepostupovala vo vytknutí vád opravy, v zákonnej lehote na reklamáciu dopustila to, že jej právo zaniklo a nie je možné ho v civilnom konaní uplatniť bez toho, že by bolo uplatnené u zhotoviteľa. Pritom súd nezobral v úvahu ostatné ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré spochybňujú a dokonca zneplatňujú dané úkony, čo do ich platnosti. Uvedený právny názor súdu, bez prihliadnutia na ostatné ustanovenia zákona bol teda základom pre priznanie žalobcom uplatneného nároku. Súd takto striktné vec posúdil, bezvýhradne uplatňoval sudcovskú koncentráciu na ňou uvádzané nové skutočnosti ako o reklamácií, tak i o dôkazoch o tom, že rozsah opravy nebol nutný vo vyúčtovanom rozsahu, hoci na bezvýhradné uplatnenie koncentračnej zásady neboli dôvody a konanie súd na základe takéhoto konania nepustil do

ďalšieho dokazovania o vyššie uvedených skutočnostiach, neodôvodneného vymieňania veci v rozsahu uvedenom na pojednávaní a pripojených znaleckých posudkoch. Žalovaná uviedla, že mala záujem preukázať, že postup žalobcu pri uskutočňovaní opravy a úpravy veci bol jednak v nepotrebnom rozsahu, rozpore so zákonom, rozpore s dobrými mravmi, bol urobený na jej ťarchu a bol uskutočnený vo vzťahu ku spotrebiteľovi zo strany subjektu, ktorý celý stav opravy navigoval a reklamačný proces poznal, čomu ona plne dôverovala. Dôkazne sa teda snažila súdu preukázať, že postup žalobcu bol nezákonný, pričom dôkazy v tomto smere boli súdom odmietnuté. Za daného postoja súdu vo vzťahu k posúdeniu danej kauzy sa dôvodne natíska otázka, či konanie žalobcu vo vzťahu ku spotrebiteľovi vôbec požíva právnu ochranu, či takéto konanie, v ktorom je žalobca dominujúci, laikom ťažko skontrolovateľný, požíva právnu ochranu. Tomuto sa súd vôbec nevenoval, iba nenáležite, bez snahy o spravodlivé rozhodnutie, prísne formalisticky sa postavil k prijatiu právneho záveru o jej povinnosti zaplatiť sumu skoro vo výške hodnoty auta. Podľa žalovanej ona teda v plnej dôvere, tak ako to napísala vo svojom odpore, sa nechala viesť žalobcom, resp. jeho zamestnancom ako osobou fundovanou a žalobcom postavenom na danú pozíciu, ktorá rieši danú a konkrétnu situáciu. Táto dôvera viedla k situácii, že žalobca najskôr prebral reklamáciu, ktorú pochybným spôsobom pri riešení urgovania opravy manželom žalovanej pretransformoval na poisťnú udalosť, všetko po tom, čo zistil, že najvhodnejšie bude riešenie opravy cez poisťku. Práve týmto ju zaviedol, ním doporučené riešenie bolo žalobcovi vhodné, lebo reklamačný proces vyriešil podpísaním zákazkového listu na doporučenú poisťnú udalosť a tým si vytvoril podmienky na bezhraničné vymieňanie dielov na jej ťarchu. Takýto postup predsa nemôže požívať právnu ochranu vo vzťahu k osobe, ktorá sa do danej situácie dostala úplne nezávinene a je laikom v danej situácii na rozdiel od žalobcu. Takéto správanie žalobcu je nemorálne, nezákonné, hrubo porušujúce dobré mravy a teda právne posúdenie prvostupňovým súdom tieto zákonné hľadiská opomína a teda nemôže byť zákonné. Žalovaná nemala za to, že rozhodnutie súdu je spravodlivé a došlo k právnemu aplikovaniu ust. Občianskeho zákonníka lebo súd opomenul aplikovať ustanovenia, na ktoré má pri rozhodovaní prihliadať a na ktoré ona poukazuje. Zrejme súd odmietnutím dokazovania v navrhovanom smere spôsobil, že nebolo možné okolnosti prípadu objasniť tak, aby súd nadobudol skutočné informácie o tom, že ona bola pri riešení veci zavedená, čo nemôže spĺňať náležitosti vôle predpísané zákonom pri posudzovaných úkonoch.

39. Žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 26.02.2021 navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil, priznal mu proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

40. Dôvody odvolania žalovanej a argumenty jej právneho zástupcu považoval za nedôvodné a v niektorých tvrdeniach až absurdné, pretože žalovaná bola zastúpená advokátom, a tento ako osoba známa práva jednoducho svoje tvrdenia o reklamacii nevedel hodnoverným spôsobom odôvodniť a hlavne nevedel uviesť dôkazné bremeno na jednotlivé dôvody uvádzané v odvolaní. Následne poukázal na princípy sporového konania. V súvislosti s novotami v odvolacom konaní uviedol, že žalovaná v rámci jednotlivých procesných úkonov prvostupňového konania prezentovala rôzne tvrdenia, ktoré menila a dopĺňala počas celého konania. V odvolaní žalovaná uvádza niekoľko nových tvrdení (strana 2. ods. 6, str. 3 ods. 4., str. 5 ods. 1., str. 6 ods. 3. odvolania a str. 2 ods. 4. a 5. a str. 3 ods. 5. doplnenia odvolania), ktoré predstavujú tzv. novoty v odvolacom konaní. Žalobca mal za to, že nedošlo k splneniu žiadnej z podmienok uvedených v ust. § 366 C. s. p. na to, aby žalovaná mohla v rámci odvolacieho konania uplatňovať ďalšie - nové tvrdenia ako prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany.

41. V časti označenej „C. Reklamácia“ žalobca uviedol, že je autorizovaným predajcom a autorizovaným servisom motorových vozidiel továrenskej značky KIA. Na neho sú prostredníctvom importéra prenesené záručné záväzky výrobcu KIA vyplývajúce z výroby a dodania nového vozidla koncovému zákazníkovi, teda aj dodania nového vozidla žalovanej. V súlade so zmluvou s predajcom KIA, v súlade so záručnými podmienkami značky KIA, v súlade s internými manuálmi, procesnými a zúčtovacími postupmi, on ako autorizovaný servis a osoba určená výrobcom na vykonávanie záručných reklám posudzuje a vybavuje uplatnené záručné reklamácie koncových zákazníkov. Nie je oprávnený resp. má prísne zakázané preberať na seba akékoľvek záručné záväzky, ktoré by boli nad rámec, ktoré by presahovali záručné záväzky samotnej značky KIA. S prihliadnutím na fakt, že motorové vozidlo je technicky zložitá vec, vyžaduje sa v odôvodnených prípadoch (ako bol aj prípad prvotného reklamovania vady vozidla žalovanej) pri určení spôsobu vybavenia reklamácie a pri samotnom vybavení reklamácie, zložitú technickú zhodnotenie stavu výrobku. Uvedené posúdenie vykonal v úzkej súčinnosti s technickým oddelením importéra s tým, že importér v prípade vozidla žalovanej z technického hľadiska vylúčil existenciu výrobných vad na vozidle, t.j. vylúčil existenciu vady v právnej zodpovednosti žalobcu ako predávajúceho.

42. Následne žalobca upriamil pozornosť na svoje vyjadrenie k odporu žalovanej zo dňa 08.07.2020, kde uviedol a rovnako doložil listinnými dôkazmi, že žalovaná síce pôvodne uplatnila reklamáciu vady vozidla, avšak táto bola dôvodne zamietnutá, nakoľko sa nejednalo, podľa jeho záverov ako autorizovaného servisu KIA a súčasne podľa záveru importéra, o výrobnú vadu vozidla - nejednalo sa o vadu zodpovednosti predávajúceho. Stanovisko importéra, ktorý je priamym zmluvným partnerom výrobcu KIA, k otázke absencie výskytu výrobnej vady na vozidle žalovanej bolo a je pre neho záväzné, nemenné, on preto nikdy nemohol uznať reklamovanú vadu nad rámec stanoviska/záručného postoja samotnej značky KIA. Do súdneho konania v tejto otázke predložil aj samotné vyjadrenie zástupcu výrobcu zo dňa 06.05.2019, z ktorého vyplýva, že na predmetnom motorovom vozidle žalovanej nebola/nie je záručná vada, a preto bola reklamácia záručnej vady dôvodne zamietnutá. Ohľadom tvrdenia žalovanej, že nevybavením reklamácie v lehote 30 dní sa uplatňuje fikcia vzniku vady na vozidle, žalobca konštatoval, že prezentovaný názor žalovanej je skreslený a je v priamom rozpore s aktuálnou publikovanou judikatúrou NS SR (rozsudok NS SR zo dňa 11.10.2018 sp. zn. 3Cdo/220/2017).

43. Žalobca mal za to, že tvrdenie a domnienka žalovanej, že márnym uplynutím 30 dňovej lehoty na vybavenie reklamácie nastala automaticky fikcia existencie dôvodnej výrobnej vady na jej vozidle a prípadne jej z toho vyplývajú určité práva, nie sú správne, nakoľko neboli splnené vyššie uvedené podmienky (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 220/2017 zo dňa 11.10.2018). Keďže reklamačná - preukázaná výrobná vada v zodpovednosti predávajúceho sa na motorovom vozidle v čase uplatnenia reklamácie žalovanou nevyskytovala, žalovanej nevznikol a ani nemohol vzniknúť žiadny právny nárok zo zodpovednosti za vady, a to bez ohľadu na to, či v lehote do 30 dní od uplatnenia reklamácie alebo po uplynutí tejto lehoty. Žalobca mal tiež za to, že reklamácia vady vozidla žalovanej bola vybavená včas.

44. V časti označenej „D. Zmluva o dielo/platená oprava vozidla“ žalobca uviedol, že má za to, že tvrdenia žalovanej ohľadom nevedomosti o uzatvorení zmluvy o dielo nie sú pravdivé. Samotná žalovaná viackrát priamo v jeho servise uviedla, že má uzatvorenú veľmi dobrú poisťovňu na vozidlo, a teda poisťovňa uhradí opravu vozidla. Vedela preto a uvedomovala si, že oprava vozidla bude platená (mysliac si, že uhradí jej poisťovňa) a že sa nejedná o bezplatnú opravu vozidla v rámci reklamácie. Opätovne zdôraznil, že na vozidle žalovanej sa nevyskytovala žiadna dôvodná výrobná vada v zodpovednosti predávajúceho. Žalovaná začala namietat opravu vozidla až po tom, čo jej poisťovňa oznámila, že poisťová/škodová udalosť je vo výlukách z jej poistenia. Žalovaná musela túto skutočnosť namietat vo svojej poisťovni. On nie je v zmluvnom vzťahu s poisťovňou žalovanej. Ak žalovaná chcela reklamovať ňou tvrdené opravy vozidla/vady zo zmluvy o dielo, on ju vyzval, aby predložila vymenené diely z motorového vozidla (prevzala ich od neho za účelom vyhotovenia znaleckého posudku), nakoľko bez týchto nie je možné za stranu adresáta reklamácie odborne posúdiť a vybaviť reklamáciu žalovanou tvrdených väd opravy motorového vozidla zo zmluvy o dielo. Navyše žalobca konštatoval, že žalovaná konkrétne vady opravy vozidla/vady zo zmluvy o dielo vôbec nešpecifikovala, výlučne poukázala na nejasný znalecký posudok, z ktorého nie je zrejmé, aké vady opravy motorového vozidla má žalovaná reklamovať. V súvislosti s vykonanou odplatnou opravou motorového vozidla neexistuje právne relevantná reklamácia konkrétnej vady/väd diela za stranu žalovanej ako objednávateľa.

45. V časti označenej „E. Rozhodnutie súdu prvého stupňa“ sa žalobca v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením a argumentami súdu tak, ako sú uvedené v odôvodnení rozsudku, ktoré vychádzajú z prednesov a vykonaných dôkazov ako aj jednotlivých vyjadrení strán sporu, ktoré uplatnili vo veci v písomných podaniach pred uskutočnením súdnych pojednávaní. Mal za to, že súd prvého stupňa dospel k správny skutkovým zisteniam, vykonal všetky navrhnuté dôkazy, ktoré vyhodnotil vo vzájomnej súvislosti, pričom rozhodnutie súdu považoval za vecne a právne správne a zákonné.

46. Žalovaná na vyjadrenie žalobcu písomne nereagovala.

47. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 C. s. p.) oprávneným subjektom - účastníkom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 C. s. p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 a contrario C. s. p.) a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti a to vo výroku I. ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.) a vo výroku IV. zmenil (§ 388 C. s. p.).

48. Odvolací súd oboznámiac sa s obsahom napadnutého rozhodnutia, odvolania žalovanej ako i celého spisu konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 C. s. p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver. Odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku I. ako vecne správny potvrdil v zmysle § 387 ods. 1 C. s. p. Rozsudok obsahuje všetky náležitosti uložené ust. § 220 C. s. p. V konaní pred súdom prvej inštancie sa nevyskytla žiadna vada uvádzaná v ust. § 380 ods. 2 C. s. p., ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie a na ktoré by musel odvolací súd prihliadať. Správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 C. s. p.).

49. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania žalovanej viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C. s. p.) zaoberal sa pri posudzovaní veci iba tvrdeniami žalovanej uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či nedošlo k vadám, ktoré sa týkajú procesných podmienok (§ 161 C. s. p.).

50. Odvolací súd dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené.

51. Medzi účastníkmi vznikol zmluvný vzťah, na ktorý súd aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, pretože nešlo vzťah medzi podnikateľskými osobami, na ktorý by bolo potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Medzi účastníkmi bola uzatvorená spotrebiteľská zmluva, kde žalobca vystupoval v postavení dodávateľa a žalovaná, ktorá pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci svojej podnikateľskej činnosti vystupovala v postavení spotrebiteľa. Okresný súd prijal záver, že na základe objednávky (zákazkový list KU001038) žalovanej, ktorú podpísal jej manžel ako bezpodielový spoluvlastník vozidla, vznikol medzi sporovými stranami zmluvný vzťah, ktorý je platný. Boli dohodnuté podstatné náležitosti zmluvy o oprave veci - osobného motorového vozidla v zmysle § 652 a nasl. Občianskeho zákonníka a to predmet opravy (presná identifikácia vozidla) ako aj jej odplatosť - predbežná cena opravy (15.000,- eur). V širšom ponímaní tak išlo o zmluvu spotrebiteľskú.

52. Žalovaná v odvolaní považovala za nesprávne vyhodnotenie zmluvného vzťahu z údajnej podpísanej zmluvy o oprave a úprave veci. Žiadala posudzovať skutočnosti predchádzajúce podpísaniu zákazkového listu KU001038 čo je zachytené aj v podpísanej garančnej zákazke pod označením „Zákazkový list KG001293 zo dňa 10.08.2018“. Teda podpisu zákazkového listu predchádzala jej riadne uplatnená reklamácia na výrobok t.j. dané motorové vozidlo. Jej jediným účelom privezenia vozidla žalobcovi bolo reklamovanie vady vozidla. Okrem toho žalobca reklamáciu nevybavil včas a ničím nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zákona (oznámiť výsledok reklamačného konania v znení protokolu na bezchybnosť, nakoľko sa jednalo o vadu výrobku do jedného roka od zakúpenia). Vystavenie faktúry je preto predčasné, táto môže byť vystavená po vykonaní opravy riadne a včas.

53. Strany sporu majú v konaní rovné postavenie, spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany. Dopady kontradiktórneho koncentrovaného sporu na určité subjekty nie sú žiaduce, preto v novej právnej úprave sú vyčlenené tzv. spory s ochranou slabšej strany, kde hmotnoprávnu aj procesnoprávnu nerovnosť určitých subjektov práva musí súd kompenzovať uplatnením osobitných procesných postupov. V ust. § 290 C. s. p. sa definuje spotrebiteľský spor, ako prvý zo skupiny sporov s ochranou slabšej strany. Povaha spotrebiteľského sporu a postavenie spotrebiteľa ako objektívne a prirodzene slabšej strany právneho i procesnoprávneho vzťahu ipso facto vylučujú uplatnenie prísnej koncentrácie konania typickej pre všeobecné sporové konanie. Súd musí aplikovať odlišné procesné postupy ako klasického (všeobecného) sporového konania. Ak sa však spotrebiteľ nechá zastúpiť advokátom, stráca postavenie slabšej strany v konaní, pretože disponuje kvalifikovanou právnou pomocou. V týchto prípadoch sa neuplatní ust. § 296 C. s. p., podľa ktorého spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú.

54. V prvom rade je potrebné uviesť, že žalobca v žalobe uviedol skutočnosti, ktorými opísal skutok (skutkový dej), na základe ktorého uplatňoval svoj nárok o zaplatenie sumy 17.852,42 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 17.852,42 eur od 12.03.2019 do zaplatenia ako aj náhrady trov konania z titulu opravy veci - osobného motorového vozidla poškodeného výbojom blesku. Predmetnú

opravu vozidla podľa zákazkového listu si žalovaná objednala u neho dňa 03.09.2018. Žalovaná zastúpená advokátom v odpore proti platobnému rozkazu tvrdila, že nesprávny postup opravy žalobcom spôsobil neopodstatnené náklady predstavujúce navýšené materiálové náklady ako aj práce. Žalobca vo vyjadrení v rámci vysvetlenia určitých skutočností uviedol, že prvotný príjem vozidla do jeho servisu bol dňa 10.08.2018 po dovezení odťahovou službou kvôli poškodeniu vozidla spôsobeného zásahom blesku. Uvedené bolo zaznamenané aj na zákazkovom liste č. KG001293. Po následnom diagnostikovaní porúch na vozidle v jeho servise, avšak technikom od zástupcu výrobcu (importéra) vozidiel KIA Motors Sales Slovakia s.r.o. so sídlom v Bratislave, Ing. K., bola záručná oprava vozidla zamietnutá z dôvodu, že sa nejednalo o výrobnú vadu vozidla, ale o poškodenie elektroniky vo vozidle vysokým výbojom. Manžel žalovanej tak podpísal zákazkový list KU001038 dňa 03.09.2018 ohľadom opravy predmetného motorového vozila. Následne sa oprava vozidla pretransformovala na objednávku opravy podľa zákazkového listu č. KU001038. Žalovaná poruchu vozidla nahlásila poisťovni Kooperativa, kde mala uzavreté havarijné poistenie. Listom zo dňa 20.11.2018 z poisťovne Kooperativa bolo žalovanej oznámené, že jej škodová udalosť je vo výlukách z jej poistenia (nepriamy zásah blesku), teda že nedôjde zo strany poisťovne k finančnému plneniu a tým zaplateniu faktúry za opravu vozidla. Žalovaná v replike uviedla, že vystavená faktúra je výsledkom porušenia povinnosti pracovníka žalobcu, ktorý nesprávnym technologickým postupom spôsobil, že na vozidle vznikla škoda v rozsahu žalovanej sumy. Napokon žalovaná uviedla, že vozidlo postupne amortizuje a z toho dôvodu bolo opodstatnené podať vo veci vzájomnú žalobu, ktorou sa voči žalobcovi domáhala zaplatenia sumy 3.343,- eur príslušenstvom. Na pojednávaní dňa 13.10.2020 žalovaná poukazovala na to, že si uplatňovala svoje práva v reklamačnej dobe na základe záruky. Pokiaľ ide o uzavretie zmluvy zo dňa 03.09.2018 túto podpísal Ing. K. L., nešlo o bežný úkon. Ona nie je pasívne vecne legitimovaná. Reklamácia mala byť vybavená do 30 dní, čo sa nestalo. Reklamačný proces nebol doposiaľ ukončený.

55. Zhodne s okresným súdom odvolací súd konštatuje, že žalovaná skutočne v rámci svojej obrany nemala ujasnené dôvody, na základe ktorých odmietala plniť cenu opravy. V tomto smere zdôrazňuje, že žalujúca sporová strana neuviedla nijaký ospravedlniteľný dôvod, pre ktorý prostriedky procesného útoku uplatnené v priebehu pojednávania neuplatnila skôr, na základe čoho nebol ani len teoretický dôvod na úvahy o modifikácii účinkov sudcovskej koncentrácie konania.

56. Okresný súd odôvodnil rozhodnutie aj tým, že pokiaľ žalovaná na pojednávaní dňa 13.10.2020 na rozdiel od písomných podaní prezentovala nový argument - že vo veci podala reklamáciu (nie reklamáciu na základe zmluvy o oprave, ale na základe kúpnej zmluvy), keďže vozidlo bolo v záruke a táto nebola vybavená, k uvedenému len stručne uviedol, že doposiaľ zo strany žalovanej neboli v kontexte uvedeného uplatnené voči žalobcovi žiadne nároky. Uvedená obrana tak nemohla mať žiadne právne účinky, a to bez ohľadu na jej opodstatnenosť, či neopodstatnenosť. Holé tvrdenie o nevybavení reklamácie tak nemohlo byť nijako zohľadnené pri výslednom rozhodnutí vo veci. Inak povedané, pokiaľ žalovaná tvrdí skutočnosť, že jej reklamáciu žalobca nevybavil, potom si môže uplatňovať svoje práva, čo však neučinila. Podľa okresného súdu taktiež pokiaľ mala žalovaná za to, že predajca - žalobca nevybavil reklamáciu v zákonnej lehote, potom svoje nároky v spojitosti s uvedeným mohla uplatňovať, čo však doposiaľ neučinila.

57. Zodpovednostný vzťah za vady predanej veci medzi predávajúcim a kupujúcim sa realizuje na základe reklamácie kupujúceho a uplatnenia práva zo zodpovednosti za vady. Reklamácia je jednostranný právny úkon kupujúceho adresovaný predávajúcemu (alebo inému podnikateľovi určenú na opravu), ktorým kupujúci vytýka určitú vadu (vady) predanej veci. Právo na uplatnenie reklamácie patrí medzi základné práva spotrebiteľa (§ 3 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov). Z hľadiska uplatnenia reklamácie nie je rozhodujúce, či kupujúci uplatňuje práva zo zákonnej alebo záručnej zodpovednosti za vady alebo zmluvnej záruky. Reklamácia sama osebe nemá priame právne účinky. To znamená, že ak kupujúci len oznámi predávajúcemu, že predaná vec má vadu, bez toho, aby s touto vadou uplatnil príslúchajúce právo zo zodpovednosti za vady, nevznikajú predávajúcemu na základe tohto právneho úkonu voči kupujúcemu žiadne konkrétne povinnosti. Preto reklamáciu je vždy potrebné spojiť s uplatnením zvoleného práva zo zodpovednosti za vady. K tomuto záveru dospel aj súdna prax, keď vyslovila názor, že na to, aby uplynutím záručnej doby nedošlo k zániku práv zo zodpovednosti za vady veci predanej v obchode, nestačí, že kupujúci v záručnej dobe vytkol vady veci, ale je potrebné, aby v tej istej lehote uviedol, aké právo z tohto dôvodu u predávajúceho uplatňuje (pozri R 22/1983, s. 125 ods. 6). Až na základe uplatneného práva zo zodpovednosti za vady, vychádzajúceho z konkrétnej reklamovanej vady, vzniká predávajúcemu

voči kupujúcemu povinnosť, a to povinnosť zodpovedajúca uplatnenému právu. Predávajúci, prípadne iný podnikateľ určený na vykonávanie opráv posúdi reklamáciu kupujúceho a uplatnené právo zo zodpovednosti za vady buď uzná, alebo nie. Ak predávajúci alebo iný podnikateľ určený na vykonávanie opráv uzná kupujúcim uplatnené právo zo zodpovednosti za vady ale nepristúpi k jeho realizácii, alebo ak uplatnené právo neuzná, môže sa kupujúci tohto práva domáhať žalobou na súde.

58. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom okresného súdu, že žalovaná si oproti nároku žalobcu iné nároky (ani vzájomnou žalobou) neuplatňovala.

59. Navyše odvolací súd uvádza, že žalobca v súvislosti s reklamáciou preukázal jej vybavenie predložením vyjadrenia zástupcu výrobcu zo dňa 06.05.2019 vysokým elektrickým výbojom o čom zodpovedá poškodenie nielen ovládacích jednotiek vozidla ale aj elektrických komponentov, ktoré nemôžu byť poškodené inak ako vysokým elektrickým výbojom, ktorý vo vozidle nemá ako vzniknúť vzhľadom na to, že vozidlo pracuje s 12V elektrickým obvodom. Z uvedeného vyplýva, že na motorovom vozidle nebola výrobná vada a teda oprava vozidla nemohla byť vykonaná v rámci záruky. Pokiaľ žalovaná mala za to, že nejde o výrobnú vadu vozidla tak svoje tvrdenie ničím nepreukázala. Práve podpísanie zákazkového listu a následne uplatňovanie uhradenia nákladov na opravu motorového vozidla prostredníctvom poisťovne svedčí o tom, že bola uzročená o odplatnosti zmluvy.

60. Ohľadom prekročenia ceny opravy odvolací súd uvádza, že za oznámenie v zmysle § 636 ods. 1 vety druhej Občianskeho zákonníka treba považovať písomné doručenie oznámenia objednávateľovi. Informácia o navýšení ceny opravy bola žalovanej nesporne oznámená mailom z 19.11.2018. V tejto súvislosti mala právo od zmluvy odstúpiť podľa § 636 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Takto nepostupovala. Bola preto povinná zaplatiť za poskytnutú službu novourčenú vyššiu cenu a to v zmysle ust. § 636 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

61. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vo výroku I. ako vecne správny potvrdil. Vo výrokoch II. a III. zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý nakoľko nebol napadnutý odvolaním.

62. Ohľadom výroku IV. týkajúcom sa trov konania žalovaná namietala, že súd mal stanoviť pomer úspechu a neúspechu v každej veci samostatne a vtedy bude nepochybne zachytená výška nároku z tej ktorej veci vo vzťahu k trovám konania.

63. Odvolací súd považoval v tejto časti odvolanie žalovanej za dôvodné nakoľko súd rozhodol o trovách konania o pôvodnej žalobe a vzájomnej žalobe jedným výrokom. Jeho povinnosťou však bolo rozhodnúť, a to zvlášť o trovách konania o žalobe a zvlášť o trovách konania o vzájomnej žalobe, keďže ide v podstate o samostatné konania. Inak povedané nerozhodol samostatnými výrokmi o trovách konania vo vzťahu k žalobe žalobcu a vzájomnej žalobe žalovanej. Pokiaľ ide o žalobu žalobcu bol tento úspešný ohľadom sumy 15.884,- eur t.j. 88,974 % zaokrúhlene 88,97 %, neúspech predstavoval sumu 1.968,42 eur, t.j. 11,026 %, zaokrúhlene 11,03 %. Odpočítajúc od úspechu žalobcu jeho neúspech prináleží žalobcovi 77,94 % jeho trov. Čo sa týka vzájomnej žaloby žalovanej, ktorá bola súdom zamietnutá, bol žalobca úspešný v celom rozsahu. Odvolací súd preto rozsudok okresného súdu vo výroku IV. zmenil tak, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 77,94 % a žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania zo vzájomnej žaloby žalovanej v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

64. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ust. 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p. a aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ust. § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalobca, preto má voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

65. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).